

SIMON, DIE PETRUS WERD 9.

Zullen de discipelen zich trouwens zijn gaan afvragen, welk nut dit volgen van Jezus heeft? Hebben ze daar ook over gepraat met elkaar? Het zou zomaar kunnen, want Petrus vraagt aan de Heere in Mattheüs 19:27: 'Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn?' Deze vraag was bij hen opgekomen, omdat de Heere in de voorgaande verzen uitgelegd had, wat een mens moet doen en laten om het Koninkrijk Gods binnen te gaan.

Nu wil ik voor we gaan nadenken over de vraag van Petrus eerst even verheldering brengen in de grote verwarring en misverstaan, dat er is onder veel gelovigen. Het gaat nl. over de twee namen, die de Heere Jezus in de voorgaande verzen gebruikt.

Het éne is: 'Het Koninkrijk der hemelen' in Mattheüs 19:23 en het andere is: 'Het Koninkrijk Gods' in vers 24. Ze worden in het voorgaande zo apart genoemd. Een korte en duidelijke uitleg over het verschil luidt: 'Het Koninkrijk der hemelen' is alles wat in deze wereld de naam 'God' of 'Jezus Christus' in zich heeft of draagt of gebruikt, inclusief dus de naam christenen. In de wereldwijde, wat door sommigen het instituut 'kerk' wordt genoemd, zijn de opnieuw geboren mensen. Zij maken wel deel uit van 'het Koninkrijk der hemelen', maar zij zijn 'het Koninkrijk Gods'.

De reden daarvoor is, dat zij mensen zijn, die niet alleen uit een vader en een moeder geboren zijn, maar dat zij opnieuw geboren zijn, maar nu uit God, en daarom zijn zij dus Zijn kinderen. Vinden wij dat verschil ook in de woorden van de Heere Jezus? Ja. Lees dan maar nauwkeurig met mij mee in de Bijbel en laten we het verschil dan onderstrepen ter verduidelijking.

We lezen in Mattheüs 19:23-24: 'Voorwaar, Ik zeg u, een rijke zal moeilijk het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Wederom zeg Ik u, het is gemakkelijker, dat een kameel gaat door het oog van een naald, dan dat een rijke het Koninkrijk Gods binnengaat.'

Merkt u het verschil op, mijn lezer? Het gaat steeds over dezelfde persoon, een rijke. Maar het 'Koninkrijk der hemelen' binnengaan, is voor hem moeilijk, zo staat het er. Maar om het 'koninkrijk Gods' binnen te gaan is voor hem eigenlijk onmogelijk, want een kameel kan niet door het oog van een naald. Dus mijn lezer, om binnen te gaan bij het één is moeilijk, maar binnen gaan bij het ander is eigenlijk onmogelijk.

Nu word ik even heel ouderwets, hier komt de toepassing. Een rijke kan wel naar de kerk, maar sterven en opnieuw uit God geboren worden door Gods Geest, nee liever niet, dat is toch nergens voor nodig. Maar nu begrijpen wij de vraag, die Petrus stelt wel beter: 'En wij dan, wij hebben alles prijs gegeven en zijn u gevolgd.' Dat is toch waar, wat hij zegt? Waarschijnlijk hadden ze in Bethsaïda of Kafarnaüm nog wel hun schepen liggen, en hun vrouwen en de kinderen, ja, en de inkomsten van hun bedrijf. Ja, ze hadden er toch wel veel voor over om Hem te volgen.

Blijkbaar hadden ze daar met elkaar over gesproken, want hier in dit Bijbelgedeelte lezen we, dat Petrus de woordvoerder is namens allen. Er staat in vers

27: 'We hebben alles prijs gegeven, wat zal dan ons deel zijn?' Nu heb ik hier in mijn leven al meerdere keren over horen preken. Daarvan herinner ik mij, dat de uitleg veelal ging richting loon of beloning. Of deze uitleg wel zo zuiver is, betwifel ik, want Petrus vraagt: 'Wat is ons deel?' M.a.w. gelet op het voorgaande: 'Waar zullen wij dan zijn?'

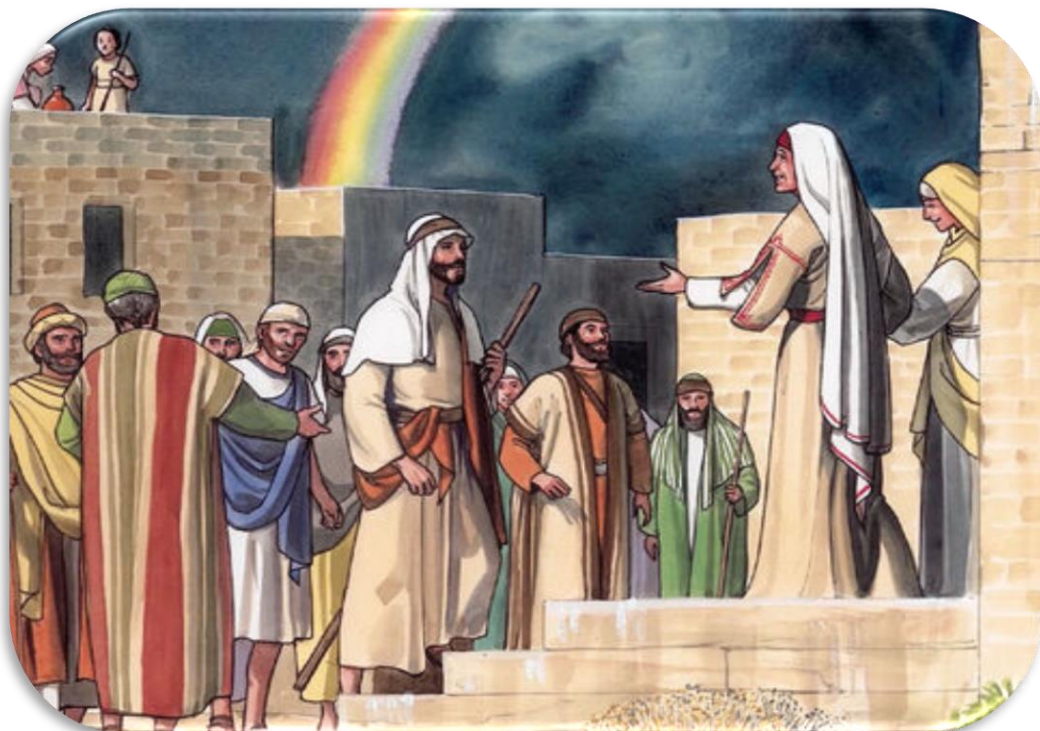
De Heere Jezus begrijpt die vraag ook zo, want Hij gaat vervolgens antwoorden in Mattheüs 19:28: 'Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israel te richten.'

Ziet u dat de Heere nu ook spreekt over de wedergeboorte. Het Koninkrijk van de hemelen is nu te zien in allerlei vormen van kerken, verenigingen, stichtingen. en noem maar op. Veelal als een instituut of een organisatie. Maar door de wedergeboorte ontstaat een deel van het Lichaam van Christus en dat is een organisme.

Of de discipelen daarmee een antwoord naar tevredenheid hebben ontvangen, is nog maar de vraag. Omdat dat Lichaam - de Gemeente van nieuwgeboren mensen - toen nog een geheimenis was. Dat Lichaam is pas ten volle tot leven gekomen door de uitstorting van de Heilige Geest in de harten van de gelovige op de pinksterdag in Jeruzalem. Daar waren de discipelen ook weer aanwezig, behalve Judas de Iskariot, die was afgevallen.

Het is opvallend dat er in de nog twee volgende jaren dat De Heere Jezus in het land rondgaat, over Petrus niet veel wordt geschreven. Hij is stil kunnen we zeggen, maar waarom, dat weten we niet.

De laatste weken van de Heere in het land Kanaän, Zijn eigen land, trekt Hij rond in Judea en komt Hij meerdere keren in Jeruzalem. Meestal verblijft Hij dan in Betfage of in Bethanië, twee dorpjes aan de Oostkant over de Olijfberg. Daar woonden zijn vriend Lazarus en de twee zussen van Lazarus, Marta en Maria.

Op een morgen loopt de Heere met Zijn discipelen naar Jeruzalem en ziet dan aan de kant van de weg een vijgenboom staan. Hij stopt erbij en kijkt of er al vijgen aan zitten, want de boom staat er gezond en fris bij, vol in blad, echt in voorjaar, begin april.

Gisteren hadden ze Hem Koning willen maken, rijdend op een ezel lezen we in Marcus 11:1-10. Precies zoals de profeet Zacharias had geprofeteerd in hoofdstuk 9:9 was hij naar Jeruzalem getrokken met veel roepende mensen. Maar het was anders gegaan, dan ze hadden gehoopt. Hij ging niet naar het paleis van de tiran Herodes en ook niet naar het paleis van de Hogepriester. Toen Hij bij Jeruzalem was is Hij van de ezel gestapt en weer teruggelopen naar Bethanië.

Wat een mislukking zou je zeggen. Waar was dit toch allemaal voor nodig? Ik weet wel, dat daar verschillende uitleggingen over zijn. Laat ik mijn mening ook maar eens geven. De Heere Jezus is hier officieel de Koning van Israël geworden, zoals geprofeteerd was. Hij werd echter door het volk niet erkend als Koning, en ook niet door de leiders. Ze hadden Hem al afgewezen lezen we in Mattheüs 13.

Nu was Hij echter de verbannen Koning, hun Koning. Die Koning werd zo apart. Hij werd gekruisigd door Zijn eigen volk. Die naam stond ook op een bord op Zijn kruishout. Die Koning was echter ook de Verlosser geworden voor de hele schepping door Zichzelf als offer te geven aan de Vader. Dat offer was ook het offer van Israël, want ze hadden de prijs ervoor betaald aan Judas met 30 zilverstukken.

Een offer moest altijd je eigendom zijn. Nou, dat hadden ze via Judas, de enige discipel die een Jood was, gedaan. De Joodse Koning is nu in ballingschap - begrijp mij nou niet verkeerd - maar het is wel zo. En weet u, wat ik ook geloof? Dat Hij terug zal komen. Dan zal Hij alle vijanden vernietigen en als Koning 1000 jaar regeren vanuit Jeruzalem. Hij zal de enige Koning zijn met gaten in Zijn handen en voeten.

Wat bijzonder is Hij toch, mijn lezer. Er was nog nooit zo'n Koning geweest en zoals Hij zal er zeker nooit meer één komen, omdat er na Hem geen Koning meer komt, maar een totaal nieuwe schepping waar God, de Vader, alles zal zijn.

Welnu, op deze ochtend stopt de Heere bij die vijgenboom en kijkt of er al vruchten aan zitten. De boom is prachtig, maar verder, niks. Of toch wel? Want een vijgenboom zet de vruchten al in de herfst. Die overwinteren dan aan de boom in de vorm van een erwt. In april gaan die zich ontwikkelen tot vijgen, die dan in september rijp zijn.

Dus mijn lezer, er konden nog geen vruchten aan zitten. Wat dan, nou Jezus vervloekt die boom en loopt verder. 'Ja maar', zou u kunnen vragen, 'daar kon die boom toch niks aan doen?' Dat was nou eenmaal zo, en het komt wel meer voor, dat een boom een jaar overslaat. Zeker mijn lezer, dat is zo, maar het gaat hier niet om de boom en ook niet om de vruchten.

Die boom is een beeld van het Joodse volk. De Heere had minstens drie jaar intensief getuigd en gewerkt volgens de profeten. Ze hadden kunnen zien en begrijpen, dat Hij de beloofde Messias was, maar het was tevergeefs geweest.

Er waren geen vruchten. Hij vervloekt de boom en loopt verder. Wat is dat erg mijn lezer, als de Heere aan uw levenshuis klopt en u doet niet open. Ik waarschuw u, als u niet opendoet, dan loopt Hij verder. Soms klopt Hij nog een keer, maar daar moet u niet al te vast op rekenen.

De Heere Jezus loopt verder en komt bij de tempel, het huis van Zijn Vader. Nou ben ik altijd nieuwsgierig, en ik zou zo graag willen weten door welke poort de Heere Jezus Jeruzalem binnen is gegaan. Door de prachtige Oostpoort, de poort der poorten, die uitmondt op het tempelplein. Of door de ernaast gelegen poort, de Schaapspoort. De poort waar de offerdieren door moesten om naar de tempel te worden gebracht voor het slachten en offeren. De Schaapspoort was het dichtst bij de tempel op de Oostpoort na. Dat moest, zodat daardoor niet de hele stad werd verontreinigd door de uitwerpselen van de offerdieren. Welke poort? We weten het niet, u moet er maar over nadenken. Doe dat wel, want het is zo goed voor uw geloof om over zulke dingen na te denken.

Maar goed, dit was even terzijde. De Heere komt dus op het tempelplein en ziet wat daar allemaal gebeurt. Het is er een complete beestenboel, inclusief de veehandelaren en de bankiers. Natuurlijk had Hij dit al eerder gezien. Dit was niet nieuw voor Hem, o nee! Maar nu was het wel Zijn tijd. De Heere heeft vele keer gezegd te-gen zijn discipelen: 'Mijn tijd is nog niet gekomen!' Wij begrijpen daarbij altijd, dat Hij dan doelde op Zijn offer op Golgotha. Zeker dat is Zijn tijd met hoofdletters, maar hier is het ook Zijn tijd.

Nu geeft Hij aan, zoals Hij ook deed daar straks met die vijgenboom. Er zijn geen vruchten en wat er wel was, dat hoorde daar niet te zijn. Daar zit voor ons ook een goede les in. Wat is er bij ons, wat er niet hoort te zijn? Die liefdevolle Heiland is hier niet liefdevol. Hij gaat tekeer als iemand die door en door boos is. Maar mijn lezer het was niet als, Hij was Goddelijk vertoerd. 'Jullie hebben het huis van Mijn Vader tot een rovershol gemaakt.' - Marcus 11:18.

Ziet u mijn lezer, net als bij de vijgenboom geen vruchten. Soms dwaal ik af, dat merkt u wel, want het gaat in ons schrijven om Petrus zoals we hebben afgesproken. Wel zal hij verwonderd gekeken hebben naar Hem, die hij al drie jaar volgde. Zo had hij Hem nog niet eerder meegemaakt. Zo heel anders dan

die weldoende geneesmeester en kindervriend. Waar moet dit op uitlopen? Hij zal het niet begrepen hebben, niet wetend wat te doen of te zeggen.

Judas, ja, die was er wel klaar mee. Gisteren leek het nog goed te gaan. Hij Koning en ik minister van financiën of zo iets, maar het zag er niet meer naar uit, dat dat was te verwachten. Nee, klaar er mee. 'Drie jaar verloren tijd, misschien kan ik er toch nog financieel wat aan overhouden', zal hij wel gedacht kunnen hebben. Nou dat is hem dan wel gelukt, maar geld maakt echt niet gelukkig. Deze zegswijze zal wel heel oud zijn.

De volgende ochtend, het was dinsdag, als ze weer uit Bethanië naar Jeruzalem lopen - een tocht van zo'n 8 km - zien ze, dat de vijgenboom, die de Heere gisteren vervloekt heeft, tot de wortel verdord is. Petrus begint er over, want hij zegt in Marcus 11: 21: 'En Petrus herinnerde het zich en zei tot Hem: Rabbi, zie de vijgenboom, die Gij vervloekt hebt, is verdord.'

Dan blijkt uit het reageren van de Heere, dat Petrus niet heeft begrepen wat het betekende. Het blijkt, dat de Heere zijn gedachten kent. Petrus zag het als een wonder, want de Heere zegt, als je gelooft dan kan je deze berg (de Olijfberg want daar liepen ze) in de zee werpen. Zeker dat kan, het was ook een wonder, maar de betekenis was, dat het een gelijkenis middels een boom als beeld was.

Zoals op het tempelplein gisteren ook al de betekenis had: Israël, de tijd is voorbij. Wat ons ook moet aan spreken, is, dat die tempelreiniging gebeurde op de eerste dag van de week, onze zondag, de opstandingsdag, de dag van het nieuwe begin. Weg met de boom Israël, weg met het tempelgebeuren, er komt een nieuw begin. Dat was de betekenis. Dat is de betekenis.

Leeft u nog in de oude tijd, of in een mengsel van oud en nieuw zoals dat wordt genoemd: 'Wet en Evangelie'. Of leeft u in de nieuwe tijd, waar de zondag al het beeld van mag zijn? De opstanding uit de dood en de nieuwe begindag? Er was van die boom niks meer over, mijn lezer. Het tempelplein veegde Hij schoon, maar 40 jaar later was er van het hele gebouw niks meer over. Al het oude is voorbij, weg.

Als u overlijdt, dan is dat het einde van uw tijdelijke lichaam en leven in dat lichaam, en dan is daar het begin van uw eeuwig leven. Paulus schrijft hier over in 2 Korinthiërs 5:17: 'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie het nieuwe is gekomen.' Lees uw Bijbel alstublieft goed, en geloof wat er staat, want God heeft het gezegd.